NIEMCY

REJESTR DOTYCZY:

JANUSZ Juliusz Stanisław

s/c ..... i .....

z d. .....

* 4 maja 1906 w w. Łyczana na Podhalu

kraj: POLSKA

-+ nagle wrzes.1978 w Mannheim

kraj: DFR.

pochowany: cmentarz gtówny w Mannheim

nr grobu: .....

Nr rejestracyjny

737 / 78

Nota zamieszczona:
w tomie .....
czesci .....

Indeks

Duchowny rzym.kat.
prałat

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

Nota:

Przypisy:

zmarły był przez 33 lata proboszczem parafii polskiej w Mannheim i naczelnym kapelanem Oddziałow Wartowniczych i Technicznych w Niemczech przy Armii Amerykańskiej.

Źródła i bibliografia:

znak rozpoznawczy

* Ostatnie Wiadomosci 9.6.78 - "45-lecie świecen kapłanskich ks.prałata Juliusza Janusza" — 36/ 9.VI.78/

* Duszpasterstwo Polskie w Świecie ed.197o i 1975 s.32 — 193/32/

* Ostatnie Wiadomosci 6.1o.1978 "Podziękowanie" — 36/ 6.X.78/

ś. † p. O.W. 15.9.

Ks. Prałat
JULIUSZ JANUSZ

Z głębokim smutkiem zawiadamiamy, że dnia 7 września 1978 roku zmarł nagle Założyciel i Opiekun naszej Organizacji , nieodżałowany śp. Ks. Prałat Juliusz Janusz.

W Zmarłym straciliśmy Kapłana, bezgranicznie oddanego sprawie Kościoła i Ojczyzny, Człowieka wielkiego serca i ojcowskiej dobroci.

Świetlana postać śp. Ks. Prałata, Jego myśli i wskazania, pozostaną na zawsze w naszej pamięci, a rozpoczęte przez Niego dzieło — doskonalenia człowieka w duchu Ojca Maksymiliana Kolbe — pragniemy usilnie prowadzić dalej.

POLSKIE STOWARZYSZENIE
IM. BŁOG. OJCA
MAKSYMILIANA KOLBE
MANNHEIM

ś. † p. 12.9. O.W

Ksiądz Prałat
JULIUSZ STANISŁAW JANUSZ

Prałat Jego Świątobliwości — Kanonik Honorowy Kapituły Łuckiej i Warszawskiej — zmarł nagle w dniu 7 września 1978 roku w Mannheim, RFN.

Kapelan W.P. — Naczelny Kapelan i Członek Honorowy Związku Żołnierzy Kresowych w RFN.

Wspaniały Kapłan — Polak, — który całe swe życie oddał Kościołowi — Ojczyźnie i Rodakom.

W Zmarłym straciliśmy Żołnierza Chrystusowego i Polskiego.

Cześć Jego Świetlanej Pamięci !

ZWIĄZEK ŻOŁNIERZY KRESOWYCH

ś. † p.

Ks. Prałat Juliusz S. Janusz

W dniu 7 września 1978 roku zmarł nagle nasz Drogi, nieodżałowanej pamięci Ksiądz Prałat Juliusz S. Janusz.

Odszedł od nas na zawsze Kapłan i Człowiek bezgranicznie oddany sprawie Kościoła i Ojczyzny.
Cześć Jego pamięci !

Niech spoczywa w spokoju Wiecznym !

ZJEDNOCZENIE POLSKICH UCHODŹCÓW
OGNISKO MANNHEIM

Ks. PRAŁAT JULIUSZ JANUSZ

„Habemus Papam – mamy Papieża"!

„Habemus Papam — Mamy Papieża"!

Ten radosny i donośny okrzyk z ust Kardynała Pericle Felici, skierowany do całego świata z balkonu Bazyliki św. Piotra w Rzymie, słyszeliśmy prawie wszyscy.

Stu jedenastu kardynałów, zgromadzonych w Kaplicy Sykstyńskiej, wybrało podczas uroczystego Konklawe — w czwartej jego sesji — prawie jednogłośnie następcę ś. p. Papieża PawłaVI. Nowo wybranym Najwyższym Kapłanem Świętego Kościoła Powszechnego jest Jan Paweł I, dotychczasowy Patriarcha Wenecji, Kardynał Albino Luciani.

Dla wyjaśnienia podajemy, że patriarcha" (od greckiego słowa ‚patriarches' — pierwszy, główny, przełożony ojców) to biskup, który ze względu na zajmowaną stolicę ma jurysdykcję zwyczajną nad egzar-

Papież Jan Paweł I

chami, prymasami i metropolitami swego terytorium, albo przynajmniej posiada pierwszeństwo honorowe przed innymi. W Kościele Katolickim mamy obecnie patriarchów obrządku wschodniego i zachodniego czyli łacińskiego, większych i mniejszych, rezydenconalnych i tytularnych. Stolicami Patriarchów są: Aleksandria, Antiochia, Beirut, Bagdad. Jerozolima, Damaszek, Lizbona, Goa i Wenecja.

Nowo obrany Papież urodził się 17 października 1912 roku w Północnych Włoszech, w małej wiosce Forne di Canale, diecezji Belluno, jako syn robotnika, który w poszukiwaniu pracy często emigrował za granicę.

Na kapłana został wyświęcony w Belluno 7 lipca 1935 r. Po święceniach odbywał wyższe studia na uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie, uzyskując stopień doktora św. Teologii i filozofii. Dnia 15 grudnia 1958 r. został konsekrowany na Biskupa diecezji Vittorio Veneto.

Po jedenastu latach pracy przeniesiony został stąd do Wenecji i dziemy niejednokrotnie. Dzisiaj zdajmy sobie sprawę kim jest Papież. Katechizm Katolicki poucza nas, że jest On przede wszystkim Biskupem Rzymu, Wikariuszem Jezusa Chrystusa, Następcą św. Piotra, Księciem Apostołów, Najwyższym Kapłanem Kościoła Powszechnego, Patriarchą Zachodu, Prymasem Italii, Arcybiskupem i Metropolitą rzymskiej prowincji Kościoła, Zwierzchnikiem Państwa Watykańskiego. Sam zaś nazywa się „Sługą sług Bożych".

Chrystus Pan, założyciel Kościoła i Jego Głowa Niewidzialna, pragnął by władza rządzenia Kościołem, dana św. Piotrowi — pierwszemu Papieżowi jako głowie widzialnej — przeszła po jego śmierci na każdorazowego Biskupa Rzymu. Każdy Biskup Rzymu jest od czasów apostolskich uniwersalną Głową Kościoła. Od najdawniejszych czasów ma tytuł „Najwyższego Pasterza" i „Biskupa biskupów". On jedyny ma moc decydowania w sprawach wiary, moralności i dyscypliny w Kościele Powszechnym. Jest w tych sprawach nieomylny ilekroć przemawia urzędowo — „ex cathedra".

Jego władzy podlega każdy poszczególny kościół, każdy biskup, każdy kapłan i każdy spośród wiernych. On jest najwyższym sędzią we wszystkich sprawach spornych. Jest niezależny od wszelkich władz świeckich. Odpowiedzialnym jest tylko przed Bogiem.

Słowo „Papież" pochodzi od łacińskiego „papa" — ojciec. Jest więc Papież Ojcem wszystkich narodów i plemion świata.

Imiona, które sobie przybrał: Jan -Paweł I wskazują — jak można sądzić — na to, że w swoim życiu na Stolicy Piotrowej przyświecać Mu będą również ideały popieży poprzedników, Jana XXIII i Pawła VI: urzeczywistnienie zasad Soboru Watykańskiego II, ekumenizm, czyli zjednoczenie Kościołów i wyznań, oraz pokój między państwami i narodami.

Mamy również gorącą nadzieję, że nowo obrany Papież Jan Paweł I, zachowa dla naszego Narodu polskiego taką samą miłość, jaką mieli dla nas Jego obydwaj wielcy Poprzednicy.

Jego przyjazny, ciepły i żywy uśmiech jakim w dniu wyboru darzył swe otoczenie przy wyjściu z Kaplicy Sykstyńskiej jest świadectwem dobroci Jego serca, zaś Jego pochodzenie robotnicze zapowiada troskę o biednych i pokrzywdzonych.

Ks. prał. Juliusz Janusz

(z kazania wygłoszonego w kościele polskim w Mannheim)

szeliśmy prawie wszyscy.

Stu jedenastu kardynałów, zgromadzonych w Kaplicy Sykstyńskiej, wybrało podczas uroczystego Konklawe — w czwartej jego sesji — prawie jednogłośnie następcę ś. p. Papieża PawłaVI. Nowo wybranym Najwyższym Kapłanem Świętego Kościoła Powszechnego jest Jan Paweł I, dotychczasowy Patriarcha Wenecji, Kardynał Albino Luciani.

Dla wyjaśnienia podajemy, że patriarcha" (od greckiego słowa ‚patriarches' — pierwszy, główny, przełożony ojców) to biskup, który ze względu na zajmowaną stolicę ma jurysdykcję zwyczajną nad egzar-

Papież Jan Paweł I

chami, prymasami i metropolitami swego terytorium, albo przynajmniej posiada pierwszeństwo honorowe przed innymi. W Kościele Katolickim mamy obecnie patriarchów obrządku wschodniego i zachodniego czyli łacińskiego, większych i mniejszych, rezydenconalnych i tytularnych. Stolicami Patriarchów są: Aleksandria, Antiochia, Beirut, Bagdad. Jerozolima, Damaszek, Lizbona, Goa i Wenecja.

Nowo obrany Papież urodził się 17 października 1912 roku w Północnych Włoszech, w małej wiosce Forne di Canale, diecezji Belluno, jako syn robotnika, który w poszukiwaniu pracy często emigrował za granicę.

Na kapłana został wyświęcony w Belluno 7 lipca 1935 r. Po święceniach odbywał wyższe studia na uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie, uzyskując stopień doktora św. Teologii i filozofii. Dnia 15 grudnia 1958 r. został konsekrowany na Biskupa diecezji Vittorio Veneto.

Po jedenastu latach pracy przeniesiony został stąd do Wenecji i podniesiony do godności Patriarchy. Tutaj też w roku 1973 otrzymał od Papieża Jana XXIII godność Kardynała.

O bliższych szczegółach z Jego życia i działalności słyszeć jeszcze będzie

szym Kapłanem Kościoła Powszechnego, Patriarchą Zachodu, Prymasem Italii, Arcybiskupem i Metropolitą rzymskiej prowincji Kościoła, Zwierzchnikiem Państwa Watykańskiego. Sam zaś nazywa się „Sługą sług Bożych".

Chrystus Pan, założyciel Kościoła i Jego Głowa Niewidzialna, pragnął by władza rządzenia Kościołem, dana św. Piotrowi — pierwszemu Papieżowi jako głowie widzialnej — przeszła po jego śmierci na każdorazowego Biskupa Rzymu. Każdy Biskup Rzymu jest od czasów apostolskich uniwersalną Głową Kościoła. Od najdawniejszych czasów ma tytuł „Najwyższego Pasterza" i „Biskupa biskupów". On jedyny ma moc decydowania w sprawach wiary, moralności i dyscypliny w Kościele Powszechnym. Jest w tych sprawach nieomylny ilekroć przemawia urzędowo — „ex cathedra".

Jego władzy podlega każdy poszczególny kościół, każdy biskup, każdy kapłan i każdy spośród wiernych. On jest najwyższym sędzią we wszystkich sprawach spornych. Jest

imiona, które sobie przybrał: Jan-Paweł I wskazują — jak można sądzić — na to, że w swoim życiu na Stolicy Piotrowej przyświecać Mu będą również ideały popieży poprzedników, Jana XXIII i Pawła VI: urzeczywistnienie zasad Soboru Watykańskiego II, ekumenizm, czyli zjednoczenie Kościołów i wyznań, oraz pokój między państwami i narodami.

Mamy również gorącą nadzieję, że nowo obrany Papież Jan Paweł I, zachowa dla naszego Narodu polskiego taką samą miłość, jaką mieli dla nas Jego obydwaj wielcy Poprzednicy.

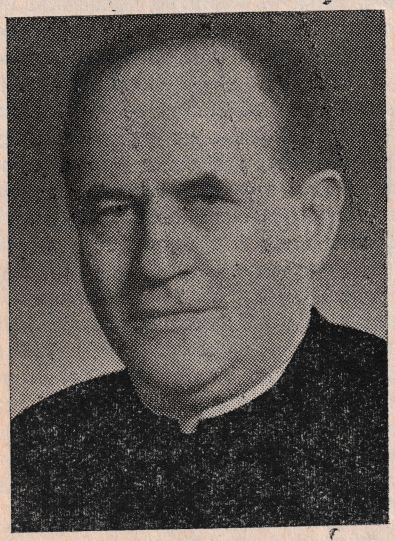
Jego przyjazny, ciepły i żywy uśmiech jakim w dniu wyboru darzył swe otoczenie przy wyjściu z Kaplicy Sykstyńskiej jest świadectwem dobroci Jego serca, zaś Jego pochodzenie robotnicze zapowiada troskę o biednych i pokrzywdzonych.

Ks. prał. Juliusz Janusz

(z kazania wygłoszonego w kościele polskim w Mannheim).

Ostatnia droga
ś. p. Ks. Prałata Juliusza S. Janusza

W dniu 13 września 1978 roku, o godzinie 8.00, w Kościele Pojezuickim w Mannheimie, wystawiona została trumna ze zwłokami ś. p. ks. prałata Juliusza S. Janusza. Licznie zebrani Wierni oddali ostatni hołd swojemu Duszpasterzowi.

O godz. 9.00 rozpoczęło się Requiem pontyfikalne, celebrowane przez ks. biskupa Szczepana Wesołego w asyście licznie przybyłego na uroczystości pogrzebowe duchowieństwa. Kazanie wygłosił ks. prałat Zbigniew Biernacki, Rektor Misji Katolickiej we Francji, który razem ze Zmarłym przeżył piekło obozów koncentracyjnych. Po Requiem odbyły się uroczystości żałobne, w czasie których mowę żałobną wygłosił ks. biskup Szczepan Wesoły oraz dziekan miasta Mannheimu ks. Franz Völker. Przesłany przez arcybiskupa dra Oskara Saiera list żałobny odczytał przedstawiciel Kurii Arcybiskupiej we Freiburgu, ks. dr Wolfgang Zwingmann. W imieniu Rodziny Zmarłego podziękowanie wszystkim obecnym za liczny udział w smutnej uroczystości pogrzebowej oraz za kondolence złożył bratanek Zmarłego, ks. prałat Juliusz Janusz, jr.

Po zakończeniu uroczystości żałobnych w Kościele Pojezuickim, zwłoki ś. p. Zmarłego odprowadzono na Cmentarz Główny w Mannheimie. Nad grobem żegnali ś. p. Zmarłego przedstawiciele licznych organizacji. W imieniu władz amerykańskich i LS Agency przemawiał jako pierwszy Col. James E. Lynch, podkreślając wybitne zasługi ś. p. ks. prałata Juliusza Janusza i Jego pełną oddania pracę duszpasterską w Oddziałach Wartowniczych i Technicznych przy Armii amerykańskiej w Europie. W imieniu władz miasta Mannheimu przemówienie żałobne wygłosił burmistrz H. Bruche, który ze szczególnym naciskiem podkreślił zasługi ks. prałata Juliusza Janusza na polu stałego polepszania stosunków polsko-niemieckich. W imieniu Oddziałów Wartowniczych i Technicznych, mowę żałobną wygłosił ppłk Zygmunt Lewandowski, dowódca 6900th LS Maint & Smk Genr Bn. Jego przemówienie zakończone zostało odegraniem hejnału z wieży mariackiej i złożeniem ś. p. Zmarłemu ostatniego hołdu.

Z ostatniej chwili

W dniu 7 września br., w godzinach porannych, zmarł nagle ks. prałat Juliusz Janusz, naczelny kapelan Oddziałów Wartowniczych i Technicznych.

Uroczystości pogrzebowe odbędą się we środę 13 września br. o godz. 9.00 w Kościele Pojezuickim (Jesuitenkirche), Mannheim A 4/2.

Nekrolog i pośmiertny artykuł o nieodżałowanej pamięci Zmarłym, ukaże się w następnym numerze „Ostatnich Wiadomości". Red.

Podziękowanie

Odszedł po nagrodę do Pana wybitny kapłan i działacz społeczno - narodowy, który od chwili uwolnienia z obozu koncentracyjnego w Dachau przez ponad 30 lat poświęcał swoje siły rodakom przebywającym w Niemczech Zachodnich, Kościołowi Polskiemu i sprawie Bożej Kościoła Powszechnego.

Zasadniczy cel życia Ks. Prałata Juliusza Janusza: służenie — Bogu przez wspaniałymyślną miłość bliźnich, — zasada którą głosił i realizował każdego dnia swego życia i która w sposób tak szlachetny wznosiła go do Boga — znajduje ukoronowanie w jednej z ostatnich notatek jakie Ks. Prałat pozostawił na swym biurku: „Brońmy Ewangelii czynem naszym... Bez ukochania nieba człowiek nie wzniesie się ponad ziemię i nie może osiągnąć cudownej harmonii i spokoju".

Wszyscy, którzy kiedykolwiek mieli okazje współpracować z Ks. Prałatem czy chociażby spotkać go przelotnie, byli oczarowani i zbudowani jego niepowtarzalną, serdeczną i bezinteresowną dobrocią. Jego wybitna zdolność to dzielenie się dobrocią z każdym człowiekiem, niezależnie od pochodzenia, wykształcenia czy nastawienia do Boga, służy-

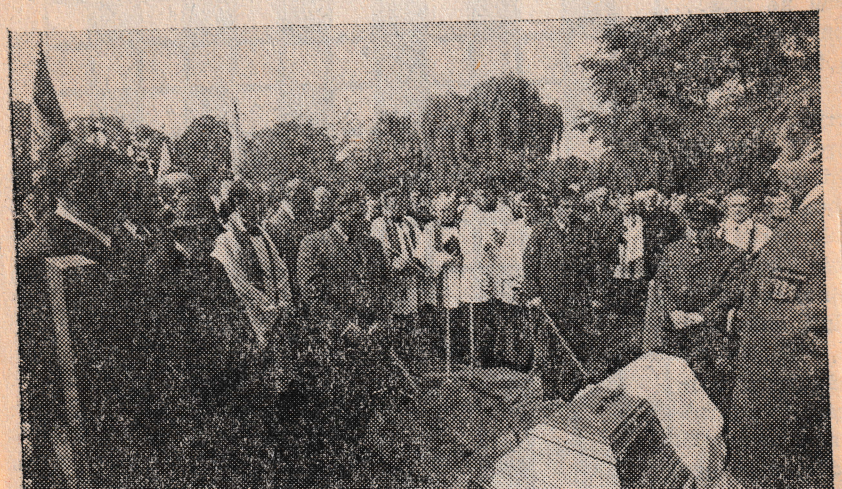
Ileż ciepłych słów uznania i podziwu dla zmarłego Ks. Prałata można było usłyszeć w każdym zakątku Polski. Niejeden przybywał do jego wioski rodzinnej aby zobaczyć dom gdzie Ks. Prałat stawiał swoje pierwsze kroki. Był Ks. Prałat i na zawsze zostanie największą dumą rodziny i wioski rodzinnej Łyczyny.

Ze zmarłym ks. Prałatem zamknęła się jakaś niepowtarzalna epoka; przykład wspaniałomyślnego poświęcenia dla Boga i ludzi. Jedynym sposobem wypełnienia pustki, którą zostawił może być wierne naśladowanie przykładu który nam przekazał.

Szlachetny jego duch pozostaje w sercach pogrążonych w żalu parafian i rodziny, którzy na tym miejscu pragną z głębi serca podziękować wszystkim którzy okazali swoje współczucie zarówno pisemnie jak zwłaszcza przez uczestnictwo w tak niecodziennej żałobnej uroczystości.

Słowa podziękownia proszeni są przyjąć: J. E. Ks. Biskup Szczepan Wesoły za przybycie i odprawienie Mszy Św. żałobnej, Ks. Prałat Zbigniew Bernacki, serdeczny przyjaciel Zmarłego, za szczere i wzruszające kazanie, duchowieństwo pols-

Msza św. za śp. Ks. Prałata J.

Dnia 7-go października, w uroczystość Matki Bożej Różańcowej, mija 1 miesiąc od nagłej śmierci śp. Ks. Prałata Juliusza Janusza, przez 33 lata proboszcza parafii polskiej w Mannheim i Naczelnego Kapelana Oddziałów Wartowniczych i Techni-

w Europie. Wspo
tlaną postać i ni
gi dla parafii i
wspólnie **w niedz**
dziernika br. o g
ciele Polskim, M
przez Eucharysty

nad ziemię i nie może osiągnąć cudownej harmonii i spokoju".

Wszyscy, którzy kiedykolwiek mieli okazje współpracować z Ks. Prałatem czy chociażby spotkać go przelotnie, byli oczarowani i zbudowani jego niepowtarzalną, serdeczną i bezinteresowną dobrocią. Jego wybitna zdolność to dzielenie się dobrocią z każdym człowiekiem, niezależnie od pochodzenia, wykształcenia czy nastawienia do Boga, służyła mu, jak zresztą wiele innych zdolności które posiadał, do głoszenia żywej Ewangelii miłości.

Śp. Ks. Prałat Janusz nie miał wyznaczonych godzin pracy. Od wczesnych godzin rannych do późnego wieczora był do dyspozycji wszystkich za których miał odpowiedzialność duszpasterską i dla tysięcy innych osób które szukały jego pomocy. Śmierć zastała go przy biurku, tam gdzie z takim oddaniem i dokładnością przygotowywał akcje duszpasterskie i społeczne.

Do ludzi którym nie mógł osobiście przekazać ideałów religijnych, patriotycznych i humanistycznych, docierał przez audycje radiowe, niezliczone publikacje i osobistą korespondencję.

scu pragną z głębi serca podziękować wszystkim którzy okazali swoje współczucie zarówno pisemnie jak zwłaszcza przez uczestnictwo w tak niecodziennej żałobnej uroczystości.

Słowa podziękownia proszeni są przyjąć: J. E. Ks. Biskup Szczepan Wesoły za przybycie i odprawienie Mszy Św. żałobnej, Ks. Prałat Zbigniew Bernacki, serdeczny przyjaciel Zmarłego, za szczere i wzruszające kazanie, duchowieństwo polskie,, Siostry Zakonne, duchowieństwo niemieckie z Ks. Dziekanem Franz Völker'em, Nadburmistrz Dr. Ratzel, Burmistrz Dr. Bruche, Naczelny Dowódca USAREUR LSA, Col James E. Lynch, Oddziały Wartownicze i Techniczne, Pan Gandor za śpiew solowy w czasie Mszy św., Pan Więckowski za odegranie Hejnału Mariackiego i Hejnału Żołnierza, Chór kościelny, dzieci i współpracownicy Zakładu Marianum w Carlsberg, Organizacja Bł. Ojca Kolbe, osoby które osobiście lub pisemnie składały wyrazy współczucia, ofiarodawcy składający zamiast kwiatów datki na potrzeby sierot, osoby pomagające w zorganizowaniu uroczystości pogrzebowych a zwła-

(Dokończenie obok)

Msza św. za śp. Ks. Prałata J. Janusza

Dnia 7-go października, w uroczystość Matki Bożej Różańcowej, mija 1 miesiąc od nagłej śmierci śp. Ks. Prałata Juliusza Janusza, przez 33 lata proboszcza parafii polskiej w Mannheim i Naczelnego Kapelana Oddziałów Wartowniczych i Technicznych przy Armii Amerykańskiej w Europie. Wspominając Jego świetlaną postać i niezapomniane zasługi dla parafii i O.W. zbierzemy się wspólnie **w niedzielę, dnia 8-go października br. o godzinie 9.30 w Kościele Polskim, Mannheim, E 6,** by przez Eucharystyczną Ofiarę Mszy św. i nasze modlitwy zanoszone za Jego nieśmiertelną duszę spełniły się słowa św. Pawła Apostoła:

„Na koniec odłożony mi jest wieniec sprawiedliwości, którym obdarza Pan tych, którzy go miłują"

Ks. kanonik K. Latawiec

(Dokończenie)

szcza Pani N. Logwińska, długoletnia współpracowniczka zmarłego Ks. Prałata. Wierzymy głęboko, że dobry Bóg przyjął Ks. Prałata Janusza do wiecznej radości w zapłatę za cierpienie którego w tym życiu doznał oraz za miłość i dobroć w które bezgranicznie ufał i praktykował.

Można spokojnie zastosować do osoby zmarłego Ks. Prałata Juliusza Janusza słowa św. Pawła z listu do Rzymian: „Nikt zaś nie żyje dla siebie i nikt nie umiera dla siebie; jeśli bowiem żyjemy, żyjemy dla Pana, jeśli zaś umieramy, umieramy dla Pana".

Parafia i Rodzina

Z życia LS Units

45-lecie święceń kapłańskich
Ks. Prałata Juliusza Janusza

W sobotę, dnia 10 czerwca br. mija 45 lat od dnia, w którym, w Katedrze im. Trójcy św. i Apostołów św. Piotra i Pawła w Łucku na Wołyniu otrzymał Ks. Prałat Juliusz Janusz, wraz z 15 kolegami, święcenia kapłańskie z rąk ówczesnego Ordynariusza Diecezji ś.p. ks. biskupa dra A. P. Szelążka.

Po święceniach pracował 2 lata w Łuckiej Kurii Biskupiej jako sekretarz redakcyjny tygodnika „Życie Katolickie", wicedyrektor drukarni, korespondent Katolickiej Agencji Prasowej w Warszawie oraz katecheta szkolny.

Od roku 1935 był proboszczem parafii Potasznia w powiecie kostopolskim. Tu wybudował nowoczesny kościół i dom parafialny. Z chwilą wybuchu II-giej wojny światowej mianowany został kapelanem 45 Pułku Strzelców w Równem Wołyńskim.

Wzięty do niewoli niemieckiej przebywał 6 miesięcy w obozach jenieckich: Prenzlau i Rotenburg/Fulda. Aresztowany tam wraz z 65 kapelanami W. P. w kwietniu 1940 r. przebywał 2 lata w obozie koncentracyjnym w Buchenwald oraz 3 lata w obozie koncentracyjnym Dachau aż do uwolnienia przez Armię Amerykańską 29 kwietnia 1945 r.

Od dnia 16 czerwca 1945 r. bez przerwy , a więc 33 lata, jest Czcigodny Jubilat z nami w Mannheim jako Naczelny Kapelan Polskich, a od kilku lat wszystkich innych Oddziałów Wartowniczych i Technicznych przy US Army w Europie. Terenem jego pracy są całe Niemcy Zachodnie a do roku 1967 była nim także Francja. Jest zarazem Duszsał ponad 500 artykułów do naszej gazety „Ostatnie Wiadomości". Od roku 1950 do 1960 prowadził polskie audycje radiowe w Süddeutcher Rundfunk wygłaszając tam 97 przemówień religijnych i patriotycznych.

W roku 1953 zainicjował powstanie i budowę Domu Dziecka Polskiego „Marianum" w Carlsberg. Przy pomocy Księży Kapelanów i Dowódców Kompanii zebrał na jego budowę ponad 400 tysięcy DM, i otrzymał przeszło 100 000 DM w formie bezpłatnej pracy O.W. Ogólna suma zebranych w ten sposób na cele i wydanych pieniędzy wynosi kwotę ponad 1 mln i 100 tys. DM, równocześnie pamiętać trzeba, że na tzw. „tacę kościelną" zebrał Ks. Jubilat w minionym czasie ponad półmiliona DM.

Przez Dom ten przeszło dotychczas ponad 3 000 dzieci jako stali jego mieszkańcy względnie uczestnicy kolonii letnich. Po odwołaniu Sióstr Felicjanek przez ich władze zwierzchnie w Ameryce Dom ten zostaje już od roku pod jego kierownictwem.

Nasz Jubilat wystarał się u kościelnych władz niemieckich, Arcybiskupstwo we Freiburgu, o własny Kościół Polski, jego odbudowę kosztem 250 000 DM w roku 1955 i remont w 1975, nowe organy kosztem 66 000 DM. Od Kurii Arcybiskupiej we Freiburgu otrzymał również dla naszej parafii polskiej dużą Salę Parafialną w Centrum dla Cudzoziemców.

W ciągu swej pracy duszpasterskiej przeprowadził cały szereg zbiórek pieniężnych na różne cele kościelne i polskie, jak na ofiary powodzi w Polsce, na repatriantów z Rosji, na ofiary „wydarzeń' na Polskim Wybrzeżu, na odbudowę kościoła akademickiego im. św. Anny w Warszawie, na Uniwersytet Katolicki w Lublinie, na odnowienie katedry warmińskiej we Fromborku, na radiofonizację 2 kościołów katedralnych w Polsce, na odbudowę Hospicjum i kościoła św. Stanisława w Rzymie, na odbudowę kościoła Zbawiciela w Warszawie, na zakup środków transportowych dla kilku polskich biskupów i księży, na akcję „Loreto", na Zakład dla ociemniałych w Laskach koło Warszawy i wielu in.

Jego gościnna plebania jest zawsze otwarta dla licznie przyjeżdżających księży z Polski i innych krajów. Dla polskich kapłanów studiujących w Rzymie stara się o zdobycie książek jak również o stypendia celem kontynupwania studiów.

Dodać jeszcze chcemy, że nasz Jubilat otrzymał w uznaniu Jego zasług na polu religijnym i społecznym od ks. Arcyb. Gawliny przywilej noszenia rokiety i mantoletu, zaś Ks. Kard. Prymas Wyszyński mianował Go Kanonikiem Honorowym Katedry Łuckiej, a potem Kanonikiem Honorowym Archikatedry Warszawskiej.

Konferencja Episkopatu Polski mianowała Go Delegatem Duszpasterstwa dla Olimpiady w Monachium, jak również Członkiem Komisji Episkopatu Polskiego dla Emigracji. Dużo moglibyśmy jeszcze wymienić zasług Przewielebnego Jubilata, ale to zastrzegamy sobie na złoty jubileusz kapłaństwa w roku 1983.

Ad multos annos !

* * *

Nabożeństwo z okazji 45-lecia kapłaństwa i na uproszenie licznych powołań kapłańskich, odprawi Ks. Jubilat w naszym kościele, Mannheim E-6 w niedzielę, dnia 11 czerwca o godz. 9,30.

Po święceniach pracował 2 lata w Łuckiej Kurii Biskupiej jako sekretarz redakcyjny tygodnika „Życie Katolickie", wicedyrektor drukarni, korespondent Katolickiej Agencji Prasowej w Warszawie oraz katecheta szkolny.

Od roku 1935 był proboszczem parafii Potasznia w powiecie kostopolskim. Tu wybudował nowoczesny kościół i dom parafialny. Z chwilą wybuchu II-giej wojny światowej mianowany został kapelanem 45 Pułku Strzelców w Równem Wołyńskim.

Wzięty do niewoli niemieckiej przebywał 6 miesięcy w obozach jenieckich: Prenzlau i Rotenburg/Fulda. Aresztowany tam wraz z 65 kapelanami W. P. w kwietniu 1940 r. przebywał 2 lata w obozie koncentracyjnym w Buchenwald oraz 3 lata w obozie koncentracyjnym Dachau aż do uwolnienia przez Armię Amerykańską 29 kwietnia 1945 r.

Od dnia 16 czerwca 1945 r. bez przerwy , a więc 33 lata, jest Czcigodny Jubilat z nami w Mannheim jako Naczelny Kapelan Polskich, a od kilku lat wszystkich innych Oddziałów Wartowniczych i Technicznych przy US Army w Europie. Terenem jego pracy są całe Niemcy Zachodnie a do roku 1967 była nim także Francja. Jest zarazem Duszpasterzem Polskim Okręgu Mannheim.

A oto kilka dalszych danych z życia i działalności Przewielebnego Jubilata.

Urodził się dnia 4 maja 1906 roku na Podhalu we wsi Łyczana. W Grybowie zaczął a w Nowym Sączu skończył gimnazjum. Potem udał się na studia prawnicze na Uniwersytet Jagielloński w Krakowie. Od roku 1927 studiował filozofię i teologię w Seminariach Duchownych Tarnów i Łuck. Dnia 10-go czerwca 1933 roku otrzymał, jak wyżej wspomniano, w katedrze łuckiej święcenia kapłańskie. Niestety, tylko 6 lat dane Mu było pracować w wolnej Ojczyźnie. Po wyzwoleniu z obozu koncentracyjnego w Dachau i po przybyciu do Mannheim pracuje tu bez przerwy aż do dnia dzisiejszego rozwijając szeroką akcję religijną, narodową i społeczną jak również publicystyczną. W służbie Słowu Bożemu napisał w minionym czasie ponad półtzw. „tacę kościelną" zebrał Ks. Jubilat w miniony czasie ponad półmiliona DM.

Przez Dom ten przeszło dotychczas ponad 3 000 dzieci jako stali jego mieszkańcy względnie uczestnicy kolonii letnich. Po odwołaniu Sióstr Felicjanek przez ich władze zwierzchnie w Ameryce Dom ten zostaje już od roku pod jego kierownictwem.

Nasz Jubilat wystarał się u kościelnych władz niemieckich, Arcybiskupstwo we Freiburgu, o własny Kościół Polski, jego odbudowę kosztem 250 000 DM w roku 1955 i remont w 1975, nowe organy kosztem 66 000 DM. Od Kurii Arcybiskupiej we Freiburgu otrzymał również dla naszej parafii polskiej dużą Salę Parafialną w Centrum dla Cudzoziemców.

W ciągu swej pracy duszpasterskiej przeprowadził cały szereg zbiórek pieniężnych na różne cele kościelne i polskie, jak na ofiary powodzi w Polsce, na repatriantów z Rosji, na ofiary „wydarzeń' na Polskim Wybrzeżu, na odbudowę celem kontynuowania studiów.

Dodać jeszcze chcemy, że nasz Jubilat otrzymał w uznaniu Jego zasług na polu religijnym i społecznym od ks. Arcyb. Gawliny przywilej noszenia rokiety i mantoletu, zaś Ks. Kard. Prymas Wyszyński mianował Go Kanonikiem Honorowym Katedry Łuckiej, a potem Kanonikiem Honorowym Archikatedry Warszawskiej.

Konferencja Episkopatu Polski mianowała Go Delegatem Duszpasterstwa dla Olimpiady w Monachium, jak również Członkiem Komisji Episkopatu Polskiego dla Emigracji. Dużo moglibyśmy jeszcze wymienić zasług Przewielebnego Jubilata, ale to zastrzegamy sobie na złoty jubileusz kapłaństwa w roku 1983.

Ad multos annos !

* * *

Nabożeństwo z okazji 45-lecia kapłaństwa i na uproszenie licznych powołań kapłańskich, odprawi Ks. Jubilat w naszym kościele, Mannheim E-6 w niedzielę, dnia 11 czerwca o godz. 9.30.